

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยเชียงราย Learning Styles Preference of Nursing Students at Chiangrai College

พูลสุข หิงคานนท์ ค.ด.* Poonsuk Hingkanont Ph.D.*
ฐิติอาภา ตั้งคำวานิช พย.ด.** Thitiarpa Tungkavanich Ph.D.**
อิศเรศ จันทรเจริญ ค.ด.*** Issaret Junjaroen Ph.D.***
จักรพันธ์ ชัยทัศน์ ศ.ม.**** Chakkaphan Chaithat M.Econ.****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายใน 4 ชั้นปี 2) เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยเชียงรายในแต่ละรูปแบบจำแนกตามชั้นปี ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีที่ศึกษาในปีการศึกษา 2561 รวมจำนวน 553 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาตามแนวคิดของ ของฮันนีและมัมฟอร์ด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธี IOC มีค่า 0.90-1.00 และความเที่ยงด้วยวิธี KR-20 เท่ากับ 0.99 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลภาพรวมทุกชั้นปีส่วนใหญ่เป็นแบบการทบทวน และเมื่อจำแนกรายชั้นปีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเรียนรู้แบบการทบทวนเช่นกัน 2) ชั้นปีต่างกันรูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนแบบการเรียนรู้แบบทบทวน แบบนักทฤษฎี และแบบปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลชั้นปี 1 ชั้นปี 2 ชั้นปี 3 และชั้นปี 4 ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนควรเน้นจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปี และใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงราย

* รองศาสตราจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย
* Assoc.Prof.Dr., Graduate School, Chiangrai College.
** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย
** Asst.Prof.Dr., Faculty of Nursing, Chiangrai College.
*** อาจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย
*** Instructor of Graduate School, Chiangrai College.
**** อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเชียงราย
**** Instructor of Faculty of Business Administration, Chiangrai College.

Abstract

The purposes of this descriptive research were to study and compare learning styles of nursing students in different year of study at Chiangrai College. The purposive samples comprised 553 nursing students of Chiangrai College in academic year 2018. The research tools consisted of two parts of check list questionnaires, including personal information and learning styles based on Honey and Mumford concept. The content validity questionnaires tested by IOC was 0.9-1.00 and the reliability tested by KR 20 was 0.99. The data was analyzed by using descriptive statistics and inferential statistic, such as frequency, percentage, mean, standard deviation, and One way ANOVA.

The findings were as follows: (1) the most common learning style preference of nursing students in all year of study was a Reflector style. 2) The differences between year of study and an Activist style was statistically significant at 0.05. However, there was no significant differences between year of study and a Reflector style, a Theorist style and a Pragmatic style. Therefore, nurse educators should support nursing students focusing on learning style of the students and use variety of teaching methods to improve the academic achievement.

Keywords: Learning styles, Nursing students, Chiangrai college

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เน้นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (Tradition paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (New paradigm) ที่ให้โลกของผู้เรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนกรเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์การ ทัศนคติเชิงบวก ความเคารพตนเอง นวัตกรรม ความสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะ และค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นตนเอง ความยืดหยุ่น การจูงใจตนเอง และความ

ตระหนักในสภาพแวดล้อม ความสามารถในการใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์¹ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560 มีลักษณะ เฉพาะของสาขา คือ เป็นสาขาวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพอนามัยของประชาชน การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นการฝึกปฏิบัติการพยาบาลทั้งในสถานการณ์จำลองเสมือนจริงและสถานการณ์จริงเพื่อให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้รับบริการสุขภาพ² การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะศตวรรษที่ 21 และมีการพัฒนาความรู้ ทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพจำเป็น ที่จะต้องใช้รูปแบบและการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักถึงการ

เปลี่ยนแปลงเหล่านี้และปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและพื้นฐานของผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาทิ การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก การเรียนแบบกลุ่ม การใช้เทคโนโลยีแบบ e-learning เป็นต้น ซึ่ง ดร.ณิ รุจกรกานต์³ ได้สำรวจพบว่าผู้สอนในสถาบันการศึกษาพยาบาลร้อยละ 50-80 มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการบรรยายมากกว่าวิธีการอื่นๆ และใช้วิธีอื่นๆ ที่หลากหลายร่วมด้วย การเลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน จำเป็นที่ต้องมีการประเมินความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้สามารถกำหนดวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้ (Learning style) เป็นลักษณะและวิธีการต่างๆ ซึ่งแต่ละคนใช้ในการรับรู้ข้อมูล ในการแก้ปัญหาการคิดหรือจดจำ⁴ ซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดเรื่องความแตกต่างของบุคคลตามธรรมชาติ ทั้งด้านความแตกต่างทางร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา เพศ อายุ ซึ่งการที่ผู้สอนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วพบว่า ประโยชน์ต่อผู้สอน ในหลายประการกล่าวคือ ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงวิธีการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด การที่จัดการเรียนการสอนในวิธีที่เหมาะสมจะส่งผลต่อความพึงพอใจ ตั้งใจเรียน ของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา⁵

การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต กำหนดให้มีโครงสร้างของหลักสูตรไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต โดยกำหนดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หมวดรายวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ประกอบด้วย รายวิชาภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต รายวิชาภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต หมวดวิชาเสรีไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต การเรียนการสอนจึงเน้นการเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติจากประสบการณ์เป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดทักษะในการให้การพยาบาลผู้ใช้บริการ โดยคาดหวังว่าบัณฑิตพยาบาลจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือรอบรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติการ

พยาบาลองค์รวม คิดอย่างเป็นระบบ แสดงภาวะผู้นำ สื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณธรรมจริยธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความคาดหวังในคุณลักษณะของบัณฑิตพยาบาลดังกล่าวและการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เป็นเพียงแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด แต่การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น ประกอบด้วยผู้เรียน กระบวนการผู้สอนและการประเมินผลอย่างเป็นระบบ⁶

การเรียนรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นอย่างมีคุณภาพได้นั้น บาสเทเบิล (Bastable)⁴ เสนอว่า ผู้เรียนต้องมีความพร้อมและบุคคลมีความหลากหลายในความเป็นตัวตนในการเรียนรู้แตกต่างกัน พฤติกรรมในการเรียนรู้แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดของ คอลบ์⁷ (Kolb) ที่เสนอว่า การทำความเข้าใจในแบบการเรียนรู้ (Learning style) จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ในลักษณะใด โดยใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบหรือถนัด เป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งนี้คอลบ์ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ ในแต่ละขั้นตอนจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม สู่อารมณ์ตรง การสรุปเป็นหลักนามธรรม อันนี้และมัมฟอร์ด (Honey and Mumford)⁸ ได้เสนอแนวคิดที่คล้ายคลึงกับคอลบ์ โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหาความรู้ และได้แบ่งรูปแบบการเรียนรู้เป็น 4 แบบคือ แบบการกระทำ (Activist) แบบทบทวน (Reflector) แบบนักทฤษฎี (Theorist) และแบบแบบนักปฏิบัติ (Pragmatic) และสร้างแบบสอบถามเพื่อการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา เรียกว่า LSQ (Learning Style Questionnaire) ทั้งนี้บาสเทเบิล (Bastable)⁴ ได้ศึกษาวิจัยพบว่าการใช้แบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลบ์ (Kolb)⁷ และอันนี้และมัมฟอร์ด (Honey and Mumford)⁸ นั้นมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการประเมินพฤติกรรม

การเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านสุขภาพ

คณะพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยเชียงราย มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 และมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรมาเป็นลำดับ โดยมุ่งหวังที่จะผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีสมรรถนะทั้ง 8 สมรรถนะตามมาตรฐานที่สภาการพยาบาลกำหนด ซึ่งหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้รับการเห็นชอบจากสภาการพยาบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลตามหลักสูตร เป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ต้องอาศัยการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างจาก การเรียนในชั้นมัธยมศึกษาที่นักศึกษาคุ้นเคยและต้องพักอาศัยที่หอพักที่วิทยาลัยจัดให้โดย นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 จะเรียนภาคทฤษฎี ในหมวดการศึกษาทั่วไป ซึ่งจากการสำรวจคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาการศึกษาทั่วไป พบว่านักศึกษาพยาบาลมีผลการเรียนเฉลี่ย ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำกว่า รายวิชากลุ่มภาษาศาสตร์และกลุ่มมนุษยศาสตร์⁹ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะเริ่ม เรียนวิชาในหมวดพื้นฐานวิชาชีพ และหมวดวิชาเฉพาะ เป็นเนื้อหาสาระ ที่ค่อนข้างยากต้องใช้เวลาในการศึกษาและทำความเข้าใจ ร่วมกับการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการและหอผู้ป่วยในสภาพการณ์จริง ในนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จะเน้นการเรียนในภาคทฤษฎีที่ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยที่บางรายวิชาต้องฝึกปฏิบัติที่โรงพยาบาลต่างอำเภอ ต่างจังหวัด นักศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวและบริหารจัดการตนเองให้สามารถเรียนรู้ได้ตามหลักสูตร ที่กำหนดในรายวิชาวิชาชีพ ต้องได้เกรดเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2.00¹⁰ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ชั้นปีที่ 4 การเรียนการสอนจะเป็นรูปแบบที่ต่อจากฐานการเรียนการสอนจากชั้นปีที่ 3 เน้นการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจะมีวิชาที่มีการสัมมนา การมอบหมายงาน ระบบการศึกษาดังกล่าวมีผลให้นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเข้าใจพื้นฐานแบบ

การเรียนรู้ของนักศึกษาจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจในบริบทที่แท้จริงและวางแผนการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับนักศึกษา¹¹

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายเพื่อนำข้อมูลมาวางแผนการบริหารจัดการออกแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามความแตกต่างของนักศึกษาอันจะส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในภาพรวมและรายชั้นปี มีลักษณะเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในแต่ละรูปแบบของแต่ละชั้นปี แตกต่างหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในภาพรวมและรายชั้นปี
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในแต่ละรูปแบบจำแนกตามชั้นปี

สมมติฐานการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในแต่ละรูปแบบจำแนกตามชั้นปีมีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดดังนี้

1. รูปแบบการเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการเรียนตามทฤษฎีวงจรของฮันนีและมัมฟอร์ด (Honey and Mumford)⁸ ประกอบด้วย 4 แบบคือ

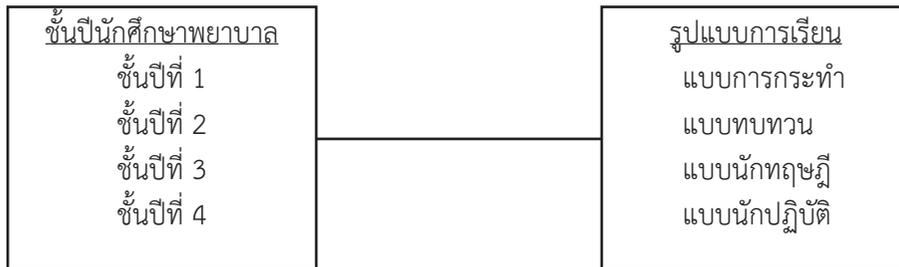
- 1.1 แบบการกระทำ (Activist) หมายถึง

ลักษณะของผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ชอบทดลองผิดลองถูก มีความกระตือรือร้น ที่จะทำกิจกรรมหรือการแก้ปัญหาด้วยการระดมความคิด มีความสุขกับการทำงานกับกลุ่ม ไม่ชอบทำงานตามลำพัง

1.2 แบบทบทวน (Reflector) หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนที่ชอบการคิดพิจารณาไตร่ตรองในหลาย ๆ แง่มุม การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์โดยละเอียดก่อนการสรุปหลักการ ชอบสังเกตการทำงานของผู้อื่น ต้องการใช้ออกาสในการเก็บข้อมูลก่อนการลงมือทำ

1.3 แบบนักทฤษฎี (Theorist) หมายถึง

โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายในภาพรวม และรายชั้นปี และเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยเชียงรายในแต่ละรูปแบบการเรียนรู้จำแนกตามชั้นปี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาพยาบาลที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 595 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรทั้งหมด จำนวน 595 คน เพื่อให้งานวิจัยได้ข้อมูลที่

ลักษณะของผู้เรียนที่ชอบการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ ผู้เรียนแบบนี้ชอบเชื่อมโยงและผสมผสานข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากข้อเท็จจริงและการสังเกตการณ์ให้มีความต่อเนื่องกันเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้ และไม่ชอบการทำงานที่ไม่มีข้อมูล

1.4 แบบนักปฏิบัติ (Pragmatic) หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้เน้นการนำความคิดไปทดลองปฏิบัติทดลองแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ชอบทดลองทำกิจกรรมว่าทฤษฎีและเทคนิควิธีการต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 151 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 169 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 126 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 147 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานะทางครอบครัว ชั้นปีที่ศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิดให้เติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเรียนรู้ของ

นักศึกษาซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง จำนวน 84 ข้อ ตามแนวคิดของฮันนีและมัมฟอร์ด (Honey and Mumford)⁸ แบ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็น เป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาตามนิยามของรูปแบบการเรียนรู้ 4 แบบ จำนวน 4 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในรายละเอียดข้อคำถามตามนิยามของรูปแบบการเรียนรู้ 4 รูปแบบ คือ แบบการกระทำ (Activist) แบบทบทวน (Reflector) แบบนักทฤษฎี (Theorist) และ แบบแบบนักปฏิบัติ (Pragmatic) โดยมีข้อคำถามรูปแบบละ 20 ข้อ รวม 80 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check list) ใช่ หรือไม่ใช่ โดยแปลผลเมื่อผู้ตอบตอบ ใช่ จะให้ 1 คะแนน ถ้าตอบไม่ใช่ จะเป็น 0

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรง (Content validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยโดยวิธี IOC (Index of Congruence) ได้ค่ารายข้อระหว่าง 0.9-1.00

การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับกลุ่มซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับประชากร จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณหาค่า KR-20 เท่ากับ 0.989

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้

ของนักศึกษาในแต่ละรูปแบบจำแนกตามชั้นปี ด้วยสถิติ One way ANOVA

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ของวิทยาลัยเชียงราย เลขที่ EC092018001 วันที่ 3 กันยายน 2560 โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมจึงให้ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามให้และรับกลับคืน โดยให้กลุ่มตัวอย่างปิดผนึกแบบสอบถามก่อนส่งคืนและผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม โดยไม่เปิดเผยข้อมูลรายบุคคล

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนที่สมบูรณ์ จำนวน 553 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.94 ผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 24.40) ส่วนมากเป็นบุตรคนโต (ร้อยละ 53.70) และบิดามารดามีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด (ร้อยละ 47.90)

2. รูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดยภาพรวมทั้ง 4 ชั้นปี นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบการทบทวนมากที่สุด ร้อยละ 35.63 รองลงมา คือ รูปแบบนักปฏิบัติ ร้อยละ 26.22 และน้อยที่สุด คือ รูปแบบการกระทำ ร้อยละ 18.44 เมื่อจำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาทุกชั้นปี แสดงความคิดเห็นว่าตนเองมีรูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 32.86 ปีที่ 2 ร้อยละ 35.80 ปีที่ 3 ร้อยละ 36.36 และปีที่ 4 ร้อยละ 37.68 (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยเชียงรายจำแนกตามชั้นปี และรวมทุกชั้นปี

รูปแบบการเรียนรู้	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบการกระทำ	26	18.57	30	17.90	22	20.00	24	17.38	102	18.44
แบบทบทวน	46	32.86	59	35.80	40	36.36	52	37.68	197	35.63
แบบนักทฤษฎี	30	21.43	34	20.98	18	16.37	27	19.58	109	19.71
แบบนักปฏิบัติ	38	27.14	42	25.32	30	27.27	35	25.36	145	26.22
รวม	140	100	165	100	110	100	138	100	553	100

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละรูปแบบการเรียนรู้ จำแนกตามชั้นปี ผลการวิจัยพบดังนี้

รูปแบบการกระทำ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 14.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.54) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 (ค่าเฉลี่ย = 13.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.82) และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 2 (ค่าเฉลี่ย = 13.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.48)

รูปแบบทบทวน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 16.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.18) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 (ค่าเฉลี่ย = 15.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.18) และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 1 (ค่าเฉลี่ย = 15.71 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน = 2.56)

รูปแบบนักทฤษฎีพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 14.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.50) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 (ค่าเฉลี่ย = 14.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.60) และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 3 (ค่าเฉลี่ย = 14.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.26)

รูปแบบนักปฏิบัติพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 15.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.26) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 (ค่าเฉลี่ย = 15.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.65) และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 2 (ค่าเฉลี่ย = 14.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.67 (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยเชียงรายจำแนกรายชั้นปีและรวมทุกชั้นปี

ชั้นปี	แบบกระทำ		แบบทบทวน		แบบนักทฤษฎี		แบบนักปฏิบัติ	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	13.41	2.46	15.71	2.56	14.32	2.56	15.06	2.54
2	13.22	2.48	15.80	1.94	14.08	2.54	14.86	2.67
3	14.50	2.54	16.09	2.18	14.05	3.26	15.28	3.26
4	13.84	2.82	15.90	2.18	14.27	2.60	15.19	2.65

3. เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของ นักศึกษาพยาบาลในแต่ละรูปแบบ จำแนกตามชั้นปี พบว่า ชั้นปีต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนรูปแบบการเรียนรู้แบบการทบทวน แบบนักทฤษฎี และแบบปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบชั้นปีที่ศึกษากับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
แบบกระทำ ระหว่างกลุ่ม	3	157.65	52.55	8.24*	.000
ภายในกลุ่ม	549	3500.56	6.38		
รวม	552				
แบบทบทวน ระหว่างกลุ่ม	3	11.76	3.92	.99	.39
ภายในกลุ่ม	549	2154.06	3.92		
รวม	552				
แบบนักทฤษฎี ระหว่างกลุ่ม	3	29,50	9.83	1.32	.27
ภายในกลุ่ม	549	4082.27	7.44		
รวม	552				
แบบนักปฏิบัติ ระหว่างกลุ่ม	3	42.93	14.31	2.15	.09
ภายในกลุ่ม	549	3663.06	6.68		
รวม	552				

*p-value <0.05

เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe พบว่า ทำนายน้อยกว่านักศึกษาปีที่ 3 และนักศึกษามหาวิทยาลัยพยาบาลปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำน้อยกว่านักศึกษาปีที่ 3 นักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำน้อยกว่านักศึกษาปีที่ 3 และนักศึกษามหาวิทยาลัยพยาบาลปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่แต่ละชั้นปีรายคู่

ชั้นปี	ผลต่างของค่าเฉลี่ย				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
	\bar{x}	13.41	13.22	14.50	14.24
ชั้นปีที่ 1	13.41		-.188	-1.09*	-.83
ชั้นปีที่ 2	13.22			-1.28*	-1.02*
ชั้นปีที่ 3	14.50				.26
ชั้นปีที่ 4	14.24				

*p-value 0.05

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเชียงรายทั้งภาพรวมและรายชั้นปี แสดงความคิดเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบการทบทวนมากที่สุด ร้อยละ 35.63 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของแคปปี้ และคณะ (Kappe et.al)¹² ที่พบว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาประเทศเนเธอร์แลนด์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบทบทวนมากกว่ารูปแบบอื่น (ร้อยละ 46) ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบการทบทวน (Reflector) เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชอบการคิดพิจารณาไตร่ตรองในหลายๆ แง่มุม การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์โดยละเอียด ก่อนการสรุปหลักการ ชอบสังเกตการทำงานของผู้อื่น ต้องการใช้ออกาสในการเก็บข้อมูลก่อนการลงมือทำ ไม่ผลิผลลามตัดสินใจหากไม่แน่ใจ⁴ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ของคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย ที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้แบบทบทวน โดยนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 การเรียนการสอนจะเน้นการให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด จากแหล่งความรู้ต่างๆ พิจารณาไตร่ตรองในหลายๆ แง่มุม เกิดการวิเคราะห์โดยละเอียดก่อนการสรุปหลักการ มีการแบ่งกลุ่มการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการนำข้อมูลจากหลายแหล่งมาพิจารณาไตร่ตรอง อภิปรายหาข้อสรุปร่วมกันในกลุ่มและในชั้นเรียนก่อนสรุปหลักการ ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลในชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จะมีการเรียนในภาคทฤษฎีผสมกับภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา ซึ่งนักศึกษาจะต้องมีศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลจากการฝึกปฏิบัติโดยใช้ทฤษฎีมาประยุกต์ก่อนการลงมือปฏิบัติกับผู้ป่วยเป็นไปตามหลักสูตร และสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560¹² ที่กำหนดไว้ว่ามาตรฐานการเรียนรู้ในด้านทักษะทางปัญญาที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อหาแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และทักษะทางวิชาชีพที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด

การปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างเป็นองค์รวมภายใต้หลักฐานเชิงประจักษ์ ดังนั้นพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษาจึงเป็นแบบการทบทวน (Reflector) มากกว่ารูปแบบอื่น

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการเรียนรองลงมา คือ แบบนักปฏิบัติ (Practice) ร้อยละ 26.22 ซึ่งการเรียนรู้แบบนักปฏิบัติเน้นเป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนนำความคิดไปทดลองปฏิบัติ ทดลองแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ชอบทดลองทำกิจกรรมว่าทฤษฎีและเทคนิควิธีการต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่⁴ สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาพยาบาล ที่จำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาปฏิบัติการพยาบาลควบคู่กับการเรียนในภาคทฤษฎี ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560² ซึ่งกำหนดให้มีรายวิชาในภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต จากจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้อย่างน้อย 120 หน่วยกิต ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ต้องมีการฝึกปฏิบัติ จะมีการเรียนการสอนภาคทฤษฎีก่อนเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการก่อนการนำความรู้ นำเทคนิควิธีการปฏิบัติการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติจริงที่หอผู้ป่วย ประกอบกับในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัตินักศึกษาจะขึ้นปฏิบัติกับผู้ป่วยในสถานที่จริง มีอาจารย์นิเทศการปฏิบัติ นักศึกษาจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ และศึกษารณีศึกษาที่ได้รับมอบหมายก่อนล่วงหน้า จำเป็นที่จะต้องนำความคิดทฤษฎีไปทดลองปฏิบัติวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับมอบหมาย และมีการประชุมก่อนการปฏิบัติงาน (Pre conference) ร่วมกับอาจารย์นิเทศที่นักศึกษาต้องสามารถแสดงความพร้อมก่อนการปฏิบัติงานจริง นักศึกษาจึงต้องทดลองแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ที่จะวางแผนช่วยเหลือผู้ป่วย จึงส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นแบบการกระทำ

2. เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของ

นักศึกษาพยาบาลในแต่ละรูปแบบจำแนกตามชั้นปี พบว่าชั้นปีต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้แบบการกระทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของรูปแบบการกระทำรายชั้นปี พบว่า นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 นักศึกษาพยาบาลในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรูปแบบการกระทำน้อยกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 และ 2 นั้น การจัดการเรียนการสอนจะเน้นการเรียนในภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ นักศึกษาเรียนในรายวิชาการศึกษาทั่วไป และพื้นฐานวิชาชีพ ที่ไม่มีประสบการณ์ในการนำความรู้ไปประยุกต์กับการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย ซึ่งการจัดหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของของวิทยาลัยพยาบาล มีการเรียนในชั้นปีที่ 1 จำนวน 41 หน่วยกิต เป็นรายวิชาภาคทฤษฎีทั้งหมด ในชั้นปีที่ 2 เรียนภาคทฤษฎี จำนวน 35 หน่วยกิต ภาคปฏิบัติทางการพยาบาล จำนวน 5 หน่วยกิต ในชั้นปีที่ 3 เรียนภาคทฤษฎี จำนวน 27 หน่วยกิต ภาคปฏิบัติ จำนวน 14 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 4 เรียนภาคทฤษฎี จำนวน 9 หน่วยกิต ภาคปฏิบัติ จำนวน 13 หน่วยกิต¹⁰ ดังนั้นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 จึงยังไม่คุ้นชินกับรูปการเรียนรู้แบบการกระทำที่ต้องนำความรู้ทฤษฎีสู่การประยุกต์ปฏิบัติจริงกับผู้ป่วย และการประเมินผลการเรียนในรายวิชาแต่ละรายวิชาในหลักสูตรส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินผลในด้านพุทธิพิสัย มากกว่าด้านเจตพิสัยและทักษะพิสัย นักศึกษาชั้นปี 1 และ 2 จึงไม่มีประสบการณ์ในด้านการประยุกต์ทฤษฎีสู่การปฏิบัติโดยตรง ในขณะที่การเรียนของนักศึกษาพยาบาลในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ผ่านการเรียนรู้ในรูปแบบการกระทำมากกว่า ใน การเรียนของนักศึกษพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ดังนั้นจึงมีรูปแบบการเรียนแบบการกระทำที่แตกต่างจากปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ซึ่งเรียนในภาคปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้ คอลบ์ (Kolb)⁷ ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าการที่บุคคลจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใดย่อมเกิด การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นขั้นตอน การเรียนรู้

ในสิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการจะส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นต่อไป การให้โอกาสการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ จะสร้างการเรียนรู้ที่แตกต่างจากเดิมได้ ดังนั้นรูปแบบการกระทำของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปีจึงแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาพยาบาลในทุกชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้แบบทบทวนมากที่สุด ดังนั้นผู้สอนในคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย ควรส่งเสริมและจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการส่งเสริมให้นักศึกษาคิดพิจารณาไตร่ตรองในหลายๆแง่มุม การคิดวิเคราะห์ โดยละเอียดก่อนการสรุปหลักการ และการมอบหมายงานเป็นกลุ่ม

1.2 จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทุกชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้ครบทั้ง 4 รูปแบบ ดังนั้นผู้สอนควรพิจารณาใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น เช่น การใช้กรณีศึกษาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงที่เป็นข่าวจากสื่อในรูปแบบต่างๆ (Social media) และวิเคราะห์ วิเคราะห์กรณีศึกษา การใช้ศึกษาดูงานในชุมชนเพื่อวิเคราะห์ชีวิตของชุมชน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์เรียนรู้ในการนำความรู้ในภาคทฤษฎีเพื่อไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานในชีวิตจริงและหอผู้ป่วยได้

1.3 จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปี 1 และ ชั้นปี 2 มีรูปแบบการเรียนแบบการกระทำน้อยกว่าชั้นปี 3 และ ชั้นปี 4 ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในชั้นปี 1 และชั้นปี 2 ควรส่งเสริมการเรียนในรูปแบบการกระทำให้เพิ่มขึ้น โดยการให้ทำกิจกรรมหรือการแก้ปัญหาด้วยการระดมความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ประสบการณ์ใหม่ๆ มีความกระตือรือร้น ที่จะ มีความสุขกับการทำงานกับกลุ่ม

2. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ศึกษา รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปี เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียน

รู้ที่เหมาะสมในรูปแบบการเรียนรู้มากขึ้น

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้
นักศึกษาในคณะต่างๆ ของวิทยาลัย เพื่อเป็นข้อมูล
ในการพัฒนาการเรียนการสอนในทุกหลักสูตรของ
วิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. วิจารย์ พานิช. การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ส. เจริญการพิมพ์; 2556.
2. ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560. เอกสารเผยแพร่; 2560.
3. ดร.ณิ รุจกรกานต์. ข้อเสนอแนะนโยบายการจัดการศึกษา : การผลิตและการพัฒนาคุณภาพพยาบาลด้านการสร้างเสริมสุขภาพในหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์เพื่อสุขภาพของสังคม. ขอนแก่น: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2555.
4. Bastable, B. Nurse as educator: principles of teaching and learning for nursing practice. Burlington, MA: Jones & Bartlett Learning; 2014.
5. เสาวภา วิชาดี. รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนมุมมองของทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์. วารสารนักบริหาร 2554; 31(1): 175-180.
6. ทิศนา แคมมณี. รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2560.
7. Kolb, D. A. Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall; 1984.
8. Honey, P., & Mumford, A. The manual of learning styles. Berkshire: Peter Honey Publications; 1992.
9. งานวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง) พ.ศ. 2556. เชียงราย: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เอกสารอัดสำเนา); 2556.
10. งานทะเบียนและวัดผล สำนักทะเบียนและวัดผล. รายงานผลการเรียนของนักศึกษาพยาบาลปีการศึกษา 2560. เชียงราย: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เอกสารอัดสำเนา); 2560.
11. ภาวนา กิรติยวงศ์, สุวรรณิ มหากายนันท์, นาริรัตน์ บุญเนตร, วชิกร อังคประสาทชัย. . รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารพยาบาลรามธิบดี 2558; 21(3): 382-393.
12. F.R. Kappe, L. Boekholt, C. den Rooyen, H. Van der Flier. A predictive validity study of the Learning Style Questionnaire (LSQ) using multiple, specific learning criteria. Learning and Individual Differences 2009; 19: 464-467.